

Colofon

jaargang 2007-2008
nummer 04

Foto omslag:

Sjaak's snoekduik

Redactieadres:

buitenblad@domrenner.nl

Redactie Buitenblad:

Jasper Hentzen (*hoofdredacteur*)
Chris Ridderbos
Joris van Berkel
Sjaak Veken
Jasper Vis

Het Buitenblad is het officiële orgaan van de
Utrechtse Studenten Wielervereniging de Domrenner

USWV de Domrenner wordt gesponsord door:

Cycles Dupree - Xtreme Bikes
Let me do IT
Snel Tweewielers
Co van Beek Tweewielers
Trias Sportfysiotherapie
Orthofysix Fysiotherapie
Wielers Magazine
Café Ledig Erf

Club van 100:

Loet Scholma
Norbert Mergen
Ignace Janssen

Oplage:

140 stuks

Kopijdatum volgend Buitenblad:

laatste vrijdag in augustus

Redactioneel

Ja, Domrenner-jongetjes en -meisjes het heeft even geduurd. Na 3 edities en een presentatiemagazine netjes op tijd bij iedereen op de deurmat afgeleverd te hebben, heeft deze 5e publicatie van het jaar toch wat vertraging opgelopen. U eist een verklaring? Nou vooruit dan: een onwillige voorzitter (column, Matthijs?), gebrek aan inspiratie (als een overwinning al niets bijzonders meer is... waar moeten we dan over schrijven?), Domrenners die over de opmaak klagen, noem maar op. Bovendien zijn wij zelf ook een beetje lui.

Het woord is al even gevallen: de opmaak dus. De oplettende lezer is het wellicht opgevallen dat het Buitenblad er een beetje anders uitziet dan voorheen. Alle groten in de wereld der tijdschriften doen het, dus ook het Buitenblad moest een keer volgen; en een grootscheepse restyle van jullie Buitenblad is nu een feit. (Wellicht de eerste in haar bestaan.)

Aanleiding hiertoe is dan ook jullie kritiek; jullie, de leden. Op een koude, regenachtige dag in het voorjaar - zoals er reeds vele geweest zijn dit jaar - was het koers. Koers zegt u? Juist: koers!

Nu heeft koers niet direct iets met het Buitenblad te maken, maar op deze bijzondere dag moest een van de redactieleden - Vis natuurlijk - het peloton laten gaan (waar hebben we dat eerder gehoord?) en kwam aan de kant van de weg te staan bij de aanwezige supporters. Eén van die supporters, laten we haar for-the-sake-of-the-argument maar even 'Petra' noemen, had kritiek op het Buitenblad.

Nu worden de meeste mensen die kritiek durven spuien over het Buitenblad door de redactie opgespoord en enkele dagen later in verwarde toestand langs de kant van de weg teruggevonden, maar deze 'Petra' wist dit lot te ontkomen. Want 'Petra' had geen kritiek op het schrijven van de redactieleden, nee, de kritiek van 'Petra' was louter op de

opmaak gericht!

Termen als 'ouderwets' en 'gewoon lelijk' passeerden de revue. En alhoewel de redacteur ter plaatse geschokt was door het overweldigend lef van 'Petra' kritiek te uiten op het Buitenblad *in het bijzijn van een redacteur*, zag hij ook haar punt wel in.

Het Buitenblad moest dus vernieuwen! Overleg met de andere redactieleden leverde in eerste instantie vooral scepsis op. Want dienen wij, de *redactie*, de leden nu wel serieus te nemen? Wij weten immers zelf wel wat goed voor ons Buitenblad is.

Maar goed, om een lang verhaal iets korter te maken, een aantal concepten werden gemaakt, bekeken en beoordeeld, en het derde concept deed de vlinders in de buiken van de redacteurs rondfladderen. De nieuwe opmaak was geboren.

Het resultaat hebben jullie nu in handen. Een Buitenblad in een format waar we met recht trots op zijn!

En niet alleen het format is dik in orde, we kunnen jullie ook weer van de nodige ins & outs voorzien.

De HALV is alweer een tijdje geleden, maar toch een verslag van 'minuut tot minuut' om deze avond nog eens te memoreren. Daarnaast laat Daniël jullie nog eens meegenieten van het zoet van de overwinnings-champagne met zijn beleving van het GNSK.

En last-but-not-least: the Battle of the Blonds! De vorige editie al aangekondigd, en geef toe, jullie hebben er allemaal op zitten wachten. Het Buitenblad nodigde zichzelf niet uit bij één, maar zelfs twee blonde dames: Merel én Hedwig! De redactie doet verslag (maar de betreffende redacteur doet dat wel vanuit de anonimiteit).

Voor nu, Domrenners, zegt de redactie jullie vaarwel, zodat jullie de rest van dit schitterende Buitenblad kunnen lezen!

De Redactie

Van de Voorzitter

door Matthijs Kuipers

Domrenners,

voor jullie ligt het zomernummer van het Buitenblad. De zogenaamde 'mei-piek' is voorbij, de trainingen worden weer minder - maar nog steeds goed - bezocht. De zomer is als vanouds een rustige(re) periode voor de Domrenner. Men is op vakantie, of met andere dingen bezig.

Een rustige periode voor de Domrenner betekent echter nog geen rustige periode voor 'ons wielrenners'. De maand juli is een echte wielermaand, het valt direct te zien bij het aanzetten van radio of televisie: het EK voetbal maakt plaats voor de Ronde van Frankrijk. De clubtrainingen worden door menig Domrenner voor bepaalde tijd ingeruild voor het maken van tochten over de flanken van Europese bergketens met iets meer allure dan de Utrechtse Heuvelrug. Zodoende levert die voor de Domrenner rustige maand juli als het goed gaat voldoende stof op voor de volgende edities van dit onvolprezen blad. Ik kijk al uit naar de verhalen uit Alpen, Pyreneeën en Jura!

Toch valt er in Domrennerverband wel wat te beleven de komende tijd. Allereerst gaan de trainingen ondanks de vakantieperiode gewoon door. Blijf dus op maandagen en woensdagen gewoon naar Olympos komen! Een tweede punt: de evenementencommissie heeft als het goed is meerdere activiteiten in voorbereiding. Houd mailbox/website/forum dus goed in de gaten de komende tijd. Begin

augustus is het vervolgens weer tijd om nieuwe leden te werven op de sportmarkt tijdens de UIT. Ben je dan niet op vakantie en lijkt het je wat anderen enthousiast te maken voor het wielrennen: kom dan meehelpen. De laatste blik vooruit is richting het introkamp. Hier is nog weinig meer over bekend dan de locatie (camping Schoonbron te Schoonbron). De datum ligt nog niet vast, maar het zal zoals elk jaar een van de eerste weekenden van september zijn.

Tot zover deze van de voorzitter. Een fijne vakantie iedereen!

Ardennenkamp 2008: het geheim van een succesvol Domrennerkamp

door Lexan Pieterse

Dit stukje is rolbevestigend en ouderwets. Tegelijkertijd is het verhaal 'The Truth And Nothing But The Truth', zodat het hier wel verteld moet worden. Wat volgt is een ode aan de vrouw. De zorgende vrouw. De organiserende vrouw. En niet in de laatste plaats de boodschappendoende vrouw. Hulde voor hen. Het Ardennenkamp 2008 van de Domrenner dankt zijn welslagen aan dit fenomeen. De moraal van dit verhaal wordt dan ook maar meteen uit de doeken gedaan: Domrenner-mannen, koester de Domrenner-vrouw...

De eerste keer dat opa met de Domrenner naar de Ardennen ging was in 2001. Er was nog geen sprake van een officieel Ardennenkamp, maar een groepje *diehards* reden ondermeer de *Col de Rosier* op in het nog steeds vertrouwde Domrennergeel. Wie waren er ondermeer bij? Nou, Geert Scholma, Sander Smits & ondergetekende. Deze "opa's" van de vereniging waren er dit jaar - 7 seizoenen later - toch weer bij.

Is er in die jaren dan niets veranderd? Zeker niet: ging het in 2001 nog om 6 man die de *Col de Rosier* bedwongen, dit jaar maakten 35 enthousiaste Domrenners hun opwachting om mee te gaan naar de Ardennen. Locatie, Andrimont, midden op dezelfde *Col de Rosier*. Logistiek een reuzentaak om al deze mensen (inclusief fietsen!) te vervoeren. En dat niet alleen: er moet gegeten worden. En hoe! 35 mannen en vrouwen: Allen sportief bezig. Allen hongerig. Eten moeten ze, eten willen ze, eten kunnen ze. Koersen en vreten; daar gaat 't om!

Ondergetekende – in zijn functie als Domrenneropa – begon zich serieus af te vragen of de Domrenner niet een beetje aan zijn eigen succes te onder gaat. Wordt de

vereniging niet wat te groot? Zou hij daarom het goede voorbeeld geven, en niet meer mee gaan? Het zat wel in de planning... Maar ja, ook de nieuwe lichterling wist opa weer te vinden: "Je kent de weg zo goed daar, waarom ga je niet nog een jaartje mee?" Dus daar ging opa weer, voor het zoveelste voorjaar met USWV de Domrenner naar de Ardennen.

Met de logistieke kant van het kamp wenste opa zich niet bezig te houden. Fietsen oké, maar al het regelen van huisjes, vervoer en de enorme hoeveelheid boodschappen die gedaan zou moeten worden liet hij graag aan de jongere generatie over: het leek hem allemaal wat teveel worden voor een veteraan... Veel succes en sterkte ermee, dames (want die waren het dit jaar dus in de hoofdzaak)!

Ondergetekende hees zich vrijdagmiddag direct na aankomst weer op de fiets. 500 meter later moest hij afhaken met een gebroken voorderrailleur. Snel terug naar het huisje, om vanuit daar in de bewoonde wereld naar een fietsenzaak te gaan zoeken. Een logische gang van zaken gezien de omstandigheden, maar ook het begin van een doldwaas avontuur...

3 vrouwen, 1 man. De Ardennen, Spa om precies te zijn: inderdaad, van dat water. 1 Lidl. 1 Aldi. Eten voor 35 man. En pinnen... ho maar! Zie hier de ingrediënten voor dat doldwaze avontuur. Een grootse geschiedenis die het waard is verteld te worden. En een gebeurtenis die onuitwisbare indruk heeft gemaakt op opa, en hem bovendien enige diepgaande inzichten heeft opgeleverd...

Laat ik bij het begin beginnen: daar zat ik dus in een busje, met het boodschap-

penteam bestaande uit Hedwig, Merel & (vooral!) Myrte op weg naar Spa, op zoek naar een Aldi en een Lidl. Daar aangekomen schoten we allereerst een fietsenzaak binnen, waar we om een voorderaillieur vroegen. De fietsenmaker had er geen los, maar dook meteen de etalage in om het gevraagde onderdeel van een van zijn showmodellen te demonteren. Zouden de drie blonde dames die opa bij zich had meegewerkt hebben aan deze vriendelijke geste?

Blij met mijn nieuwe derailleur in m'n binnenzak gingen we verder met het eigenlijke doel van de tocht: boodschappen doen. Nou doet opa zelf bijna dagelijks boodschappen, maar voor een groep van 35 sporters voedsel inslaan is een heel ander paar mouwen. Dit vraagt om logistieke daadkracht, om een gedegen ijzeren planning.

Enter de Lidl. Enter die ijzeren planning van de hand van de onvolprezen Myrte Pfeifer. Aan alles was gedacht, overal was rekening mee gehouden. Gewapend met elk een lange lijst vulde we onze karretjes. En nog meer karretjes, en nog meer. En het werd later, en later... Opa's emoties schoten ondertussen van bewondering, naar vermoeidheid en compleet onbegrip. Wie durft het in Godsnaam aan voor 35 man boodschappen te gaan doen? Domrennervrouwen dus!

Anderhalf uur shoppen en minimaal 7 karretjes verder kwamen we aan bij de kassa. Na het kwartier durende inscan-ritueel bleken we niet te kunnen pinnen in deze fijne Lidl in Spa. Hedwig en ik wachtten, terwijl Myrte en Merel op zoek gingen naar een pinautomaat. Na lang zoeken kwamen ze terug met cash, en konden we eindelijk afrekenen... en, veel belangrijker nog, weg!

Tien minuten later lag alles in de auto. Zo, dacht opa, nu fijn naar het huisje om een nieuwe voorderaillieur te monteren. Zijn verbazing was groot toen enkele honderden

meters verderop de bus alweer geparkeerd werd bij de Aldi. Er waren nog wat dingen op de enorme boodschappenlijst die nog ontbraken. Een uur later en vijf winkelwagentjes verder stonden we weer buiten. Gelukkig hadden Merel en Myrte voldoende gepind...

Conclusie: het boodschappen doen voor een groep als deze kost ruim 4 uur. Hulde dus aan het boodschappenteam! Stelletje ongelooflijke (logistieke) helden! Ik spreek geen woord teveel als ik zeg dat ik het zelf nooit had gekund. Ik heb het boodschappenritueel dit jaar toevallig mogen aanschouwen: een leerzame ervaring. Met terugwerkende kracht wil ik alle boodschappendoeners van al die Ardennenkampen waar ik bij was op m'n blote knieën bedanken. Respect! Als er dit soort helden in ons ledenbestand blijven zitten of bijkomen, dan heb ik alle vertrouwen in de misschien nog omvangrijkere kampen in de toekomst!

Als Domrenner kan je geheel gratis en vrijblijvend
een offerte voor een fiets laten maken bij

Cycles Dupree

Al jarenlang de grootste sponsor en trouwste supporter

Jean Paul Dupree
Croeselaan 98
Utrecht
030 2932592

(van tevoren afspraak maken)

Pavis Logisch Toch: Een nieuw seizoen

door Pavis

Het seizoen 2008 is weer begonnen. De eerste race was in Spaarndam, Koud nat en modderig. We deden het heel niet slecht. Redelijk vaak in de voorste linies en met de ploeg bij elkaar.

Vervolgens naar Werkendam. Mooi weer tot een kwartier voor de start. Daarna sneeuw en vooral koud. Ook hier weer niet slecht gepresteerd. Geert en Matthijs slepen een paar premies mee in hun tas en iedereen rijdt de koers uit. Op zich al een hele prestatie. Aan de zijlijn was het behoorlijk kou lijden.

Vervolgens in overleg met Pa Scholma de "Viskar" ingericht als ploegleiderwagen.

Reserveonderdelen, gereedschap etc. Loet Scholma levert reserve onderdelen en vertelt me hoe spoedreparaties gedaan kunnen worden. Ik dacht dat ik handig was maar Loet heeft daar veel aan toegevoegd.

Het Ardennenkamp was het bewijs van het belang van de Viskar. Daar lag zowaar een goede ketting in. Er ligt nog veel meer in maar daar ga ik nu even niet op in. (zie: de Schreeuw)

Samengevat is voor elke pechsituatie wel een oplossing aan boord.

De St. Joseph-klassieker: Snelle start. Arnie en Sjaak kwamen na twee ronden gezellig keuvelend naar huis fietsen. De patatkraam bood troost. Er was een probleem met Jan, omdat hij niet in de uitslag van de St. Joseph-klassieker voorkwam. Protest aangetekend na de koers en dat werd niet gehonoreerd. 's Nachts kwamen foto's binnen. Daar was het bewijs dat Jan de koers wel degelijk had uitgereden. Meteen contact gezocht met de jury. (Via e-mail) en zoaar de eindresultaten werden aangepast. Weer premies verzameld. Lijkt leuk maar het duurt dan wel heel lang voor

je naar huis kunt. **Niet meer doen dus.**

Omloop der Peel: race met valpartijen. Ik zie ineens Matthijs R. uit een greppel omhoog kruipen. De fiets lijkt het nog te doen. Een paar kilometer verder ligt hij weer voor de vlakke. Twee kromme wielen en de motivatie verdwenen. Daniel valt aan in de laatste paar km.

2e etappe: Daniel wordt (vanuit de kopgroep) de berm ingereden. Hij wordt door een Belgische verzorgster verzorgd. De rest valt net buiten de prijzen.

Net voor het DK hangt de digitale camera de viool aan de wilgen. Dus naar de camera-boer. Daar gebeurt wat je kunt verwachten. "Dat kan niet gerepareerd." Dat heet tegenwoordig 'klantenservice'. Dan zelf maar de schroevendraaier erin zetten. Met heel veel nadenken en een beetje schroeven doet ie het weer. Verstand van zaken? Er staan behoorlijk veel mafkezen bij de kassa. Weer €150 verdiend. Geen nieuwe camera nodig. Pavis is nog niet zo gek.

Dan heel vroeg op weg naar het DK in Wijk bij Duurstede. Heel erg mooi weer. Even de slaap uit de ogen wrijven en dan gaan we ervoor. Viskar mee en fotootjes maken.

De heren deden het weer goed. Daniel eerste en prima samenwerking in de ploeg. Bij de aankomst werd het nest Domrenners steeds groter dus niet alleen in het peloton zag het geel ook bij start en finish. Helaas was de patatboer, die ook ijs verkocht, op een gegeven moment verdwenen wegens ontbreken van elektriciteit. Het was dus afzien toen de dames reden. Ook hier weer netjes gepresteerd.

De ronde van Austerlitz bleek door de busstaking met de auto haast niet bereikbaar. Het startveld was hierdoor behoorlijk

uitgedund. Er arriveerden nog ploegen toen het veld allang vertrokken was. Ook hier streden Domrenners weer in de voorste gelederen mee. En er is in Austerlitz overigens een prima patatkraam.

De Hel van Brabant is altijd behoorlijk afzien, in de volgwagen. Gelukkig geen ernstige valpartijen. Het peloton bleef lang bij elkaar en de race was dus ook voor de ploegleiders erachter goed te volgen. Weer een resultaat waar we ons niet voor hoeven schamen.

Wel was er nog een bijzonderheidje. Het schijnt, het gerucht gaat, dat er bij de volgers een ploegleider meereed niet dat eigenlijk niet mocht. Boze tongen beweren dat deze ploegleider te laat was voor de ploegleidersvergadering en toch heeft

meegeloot bij de uitreiking van de volgnummers. Foei. Mogelijk gaat het hierbij om een studententeam uit Utrecht. Zou zomaar kunnen. Ik houd hierover wijselijk verder mijn klep dicht. Mijn naam is...

Pavis

**2 nummers van
KNWU Wieler Magazine
voor 5 euro!**

Lid van de club maar geen licentiehouders? En zou je wel KNWU Wieler Magazine willen ontvangen? Dat kan!

Stuur een mail naar info@wielermagazine.nl o.v.v. KNWU Wieler Magazine proefabonnement en je naam- en adresgegevens. Dan ontvang je binnenkort 2 uitgaven van KNWU Wieler Magazine vrijblijvend thuis. Dit proefabonnement wordt na 2 uitgaven automatisch stopgezet.

www.wielermagazine.nl

Het Buitenblad doet... the Battle of the Blonds

door Anoniempje

Toen we besloten een battle of the blonds te houden en de ogen sloten om de rest aan de fantasie over te laten... had ik er wat anders van voorgesteld. Dan komen jongemannen normaal gesproken op ideeën met chocoladesaus, kussengevechten en een wet T-shirt contest.

Vooraf als echte heren op de stoep afgesproken welke blonde dame aan wie gekoppeld zou worden. Je moet elkaar namelijk niet in de wielen rijden maar juist als een team opereren. Op deze manier hoef je op zo'n avond je ook niet op al het vrouwelijk volk te concentreren. Sjaak viel vooraf al buiten de poule want die had thuis al wat blonds liggen (ik snap dus niet waar die jongen de tijd vandaan haalt om te fietsen). De geruchten gaan dat Sjaak van deze blonde vriendin helemaal niet mee mocht naar dit feest. Een bommelding op Amsterdam centraal was het gevolg. Ik weet niet precies wie dat telefoontje heeft gepleegd destijds maar ik zou het bij de heer en/of mevrouw Veken zoeken.

Al mijn fantasieën werden gelukkig geen werkelijkheid. Dit zou te pijnlijk voor ons zijn geweest gezien het feit dat onze voorzitter met z'n blonde bol ook ineens z'n opwachting bleek te maken. Hij diende zelfs als een soort gastheer vanwege het uitlenen van een gedeelte van z'n uitzet. Hierdoor kwam er zowaar een 3e uitdager bij in deze battle.

Het is een lieve knul hoor... maar hoe die zichzelf met chocoladesaus insmeert dat kan wel eens een slecht beeld vormen op het netvlies van menig nieuw lid. En als die daarna met kleren en al onder de douche gaat staan om zich vervolgens door het ganzendons van een kussengevecht te rollen kan dat wel eens fout vallen bij de

heren van de redactie. We willen een heterotolerante redactie blijven die objectief naar het nieuws binnen de vereniging kijkt.

De riem kon uiteindelijk toch wat losser gedaan worden naarmate de late uurtjes naderde. Het gourmetten mocht mij namelijk goed smaken en volgens mij deelden iedereen die mening met me. De buik(jes) allemaal goed gevuld met teveel vlees en salades.

De hertogjes lagen naast ons in de koelkast en opstaan was niet eens nodig om zo'n koude rakker te bemachtigen. Het Germangehalte lag hoog bij deze jongen. Ik heb m'n genetisch pakket al niet mee maar na het bier en het vlees maakte de blonde matjes in de nek het plaatje mooi af. Na een tijdje ging letterlijk het dak eraf. Heb zelfs zo'n vermoeden dat ik die lichtkoepel dermate heb gesloopt dat die niet meer te herstellen was. Dit is dus ook de reden dat dit stuk anoniem is ingezonden.

Na een langdurige afwassessie werd koers gezet richting het Ledig Erf voor de maandelijkse borrel. Hier konden de eerste afhakers nog een momentje van aandacht van de redactie ontvangen en werden we verenigd met onze Almachtige. Die scheen dus wel van z'n vriendin aan een natte blonde rakker te mogen nippen zolang die maar thuis sliep.

Ik heb me laten vertellen dat Jentzen en Arnold als laatste overbleven op de borrel. De geruchtenmachine die al op volle toeren draaide rond deze 2 mannen die mag er nog een schepje bovenop doen. Die Arnold en Jentzen hebben hun reputatie niet mee in deze kwestie. Maar deze discussie moet verder gevoerd worden op de schreeuw.

Een battle zonder winnaar? Het is helaas waar maar onze voorzitter is in ieder geval wel de duidelijke verliezer. Hij kon het niet opnemen tegen de blonde lokken en blauwe ogen van de dames in kwestie. De kookkunsten konden niet getest worden van de dames. Naar het schijnt wilden de dames na afloop nog steeds door één deur kunnen en op deze manier wilde ze dat verzekeren.

Ze hebben blauwe ogen en zijn blond, single, gastvrij en gezellig. Van mij mogen meer nieuwe vrouwelijke leden deze eigenschappen bezitten. Dan komt deze jongeman in ieder geval een vorkje mee-prikken.

Al meer dan **65** jaar een kwaliteitszaak
Eigen fabriek fietsen, op maat en naar wens gebouwd
topservice, snel en bekwaam
1e klas fietsen

Amsterdamsestraatweg 414 a-b-c

3551 CX Utrecht tel. 030 - 244 19 71

info@sneltweewielers.nl

Een bitchfight tegen de klok (a.k.a. het GNSK 2008 te Delft)

door Daniël Borst

Op zaterdag 31 mei was het dan weer zover, de ploegentijdrit waar de Domrenner zijn naam als "Mean GNSK-Machine" hoog dient houden zou vandaag verreden worden. Konden we de titel van vorig jaar verdedigen? En meer voor mezelf: zou ik het wiel van Erik wel kunnen houden? We zouden het vandaag zien. Maar liefst 8 andere steden deden mee dus er was genoeg concurrentie.

Voor de dames was het minder spannend, want de enige concurrentie, een delegatie uit Nijmegen, bleef bij voorbaat thuis toen ze hoorden dat ze het tegen de Domrenner op moesten nemen. Een beetje jammer, maar goed, als de zon maar schijnt zeg ik dan...

Voor de heren was het nog wel even spannend of er door de datumwijziging een herenteam gevormd kon worden, aan-gezien de wedstrijd aanvankelijk op vrijdag zou plaatsvinden. Zelf had ik in eerste instantie ook afgezegd maar uiteindelijk zwichtte ik toch voor de charmes van de voorzitter en Arnie en stond ik dus ook aan de start.

Om een uur of 10 in de ochtend kwamen we bij het sportcentrum in Delft aan en werden de laatste handelingen aan de fietsen verricht om ten strijde te trekken. Het herenteam werd gevormd door Erik van L, Van Manen, Arnie en ikzelf, het damesteam door Mary Rose, Linda, Jolien en Esther K en daarbij waren onze trouwe supporters ook weer van de partij, Merel (de vriendin van vM), Petra en ook m'n eigen bro stonden langs de kant. Het belooft zwaar te worden, niet zozeer vanwege de andere teams maar vanwege Erik. Hij was namelijk in bloedvorm met Olympia's Tour nog vers in de benen.

Het slagveld waar het moest gaan gebeuren was vrij lastig door de 2 keerpunten waar dus 180 graden gedraaid moest worden. Op de 2 rechte banen asfalt van anderhalve kilometer kon lekker doorgereden worden, maar vooral de keerpunten en dus het telkens opnieuw aanzetten maakten het tot een ware bitchfight.

Om 11 uur vielen we de klok aan. Erik reed meteen met 50 per uur uit de startblokken en deed dit tot het eerste keerpunt, hierna was het mijn beurt om over te nemen maar "muisekinderen", dat viel ff tegen. Ik gaf alles wat ik had maar voor m'n gevoel was het niet genoeg. Mark en Arnie namen het over en de kilometers die volgden waren beestachtig. Met oogkleppen op had ik alleen nog maar oog voor het slagveld en de wielen van Erik, Mark en Arnie. Ik voelde niets, het was gewoon knop om en gaan en alleen het motto van Rik Windt hield me op de trappers: "Hoe harder je fietst, hoe eerder je weer terug bent". Aan Erik was in ieder geval niet te zien dat hij ook maar een beetje vermoeid raakte en hij trok dan ook flink door.

Na een barbaarse tocht van 30 kilometer passeerden we uiteindelijk de finish in 39 minuten en 55 seconden en konden we languit in het gras. De dames waren ook al gefinisht in een mooie tijd en de lunch stond klaar dus de rest van de dag was het chillen in de zon geblazen en wachten op de andere teams. Petra had voor ons de tussentijden bijgehouden en al vrij snel werd dan ook duidelijk dat de overwinning ons niet meer kon ontgaan. Steden als Delft, Amsterdam, Groningen (2) en Nijmegen (3) werden allemaal op ruim 2 minuten gezet, wat nog maar eens benadrukt hoe hard Erik euhh "we" hadden gereden.

Aan het eind van de dag werden we als winnaars gehuldigd met het Wilhelmus, eerst de dames en daarna de heren. Mooi werk dus allemaal! Het enige minpuntje aan die zonnige zaterdag was dat ik zonder bloemen thuiskwam en dus toch weer bij de snackbar belandde met een zak friet. M'n moeder maakt nou eenmaal geen uitzonderingen op de gouden regel: "geen bloemen, geen eten".

Olympische sporters helpen wij op weg!

Waarom zou *U* met minder genoegen nemen?

TRIAS

Fysiotherapie & Sportrevalidatie

Erkend faciliteit **Utrecht Topsport** en
Olympisch Steunpunt Midden-Nederland

Mississippidreef 61 3565 CE Utrecht
Afspraak sportfysiotherapeutisch consult? Tel: 030-2717508
info@trιαstotaal.nl

Uw Razende Reporter op de HALV

door Jasper Vis

Utrecht, 6 mei 2008

18:31-18:44 - Bij binnenkomst worden de aanwezigen een dertiental A4-bladzijden (210×297 mm) uitgereikt bestaande uit:

- de agenda voor de betreffende avond;
- een schriftelijke toelichting van de bestuursleden op hun activiteiten sinds het begin van hun ambtstermijn september jongstleden;
- een overzicht van de momentele financiële toestand van de Utrechtse Studenten WielersVereniging (verder: USWV de Domrenner).

18:44 - Voorzitter dhr. Kuipers opent de Halfjaarlijkse Algemene LedenVergadering (verder: HALV) van de USWV de Domrenner.

18:46 - Door het raam wordt buiten in de straat dhr. Scholma gesignaleerd door voornoemde voorzitter.

18:48 - Dhr. Scholma betreedt de ruimte waar de HALV wordt gehouden.

18:48-18:56 - De voorzitter vangt aan met een uiteenzetting aangaande zijn werkzaamheden sinds september 2007. Dhr. Kuipers vat treffend samen: "er is veel gebeurt het afgelopen half jaar".

Deze uiteenzetting wordt ruw verstoord door de - veel te late - binnenkomst van dhr. R. Alvares.

18:56 - De telefoon van wedstrijdsecretaris dhr. Kagie gaat af. Dhr. Kagie verkiest een standaard Nokia ringtone op zijn mobiele, digitale intermenselijkcontactapparaat.

18:56-19:32 - Achtereenvolgens geven ook secretaris mw. Janssen, pr/sponsorcommissaris mw. Postma en wedstrijdsecretaris dhr. Kagie een mondelinge toelichting bij hun werkzaamheden de voorbije periode.

In zijn persoonlijke toelichting geeft dhr. Kagie aan dat het recente enthousiasme onder de wedstrijd dames niet zijn verdienste is (zoals in zijn bovengenoemd schriftelijk schrijven reeds was gesteld), maar de verdienste van mw. Janssen en mw.

Postma.

19:32 - Inmiddels is penningmeester dhr. de Beuker begonnen het financieel overzicht van de vereniging USWV de Domrenner toe te lichten. Bij zijn toelichting ontstaat discussie over de lage bedragen zoals genoemd bij de post 'debiteuren' veroorzaakt doordat het Ardennenkamp en de meest recente kledingbestelling hier nog niet mee zijn verrekend.

Hierop verklaart dhr. de Beuker de USWV de Domrenner failliet.

19:32-20:31 - Nadat dhr. Kuipers heeft geconcludeerd dat het recentelijk ontdekte faillissement geen blijvende schade voor de vereniging tot gevolg zal hebben, zet de HALV zich voort met het overzicht van de individuele commissies die de USWV de Domrenner rijk is. De belangrijkste punten zijn hieronder beschreven.

- "De adviescommissie gaat helemaal los", aldus dhr. Jentzen in een vertrouwelijk gesprek met Vis.

- De criteriumcommissie is niet langer in leven. Het bestuur oppert volgend jaar een tweede maal te pogen een eigen criterium van de grond te krijgen.

- Wanneer het verslag van de internetcommissie ter sprake komt, ontstaat discussie over het wel en wee van het smoelenboek. De internetcommissie geeft in bedekte bewoordingen aan zich niets van de kritiek aan te zullen trekken.

- Het verslag van de pr/sponsorcommissie is grotendeels overbodig gemaakt door bestuurslid mw. Postma bij haar persoonlijke toelichting. Echter, mw. M. Pfeifer weet nog toe te voegen dat: "we (de pr/sponsorcommissie, red.) echt heel veel hebben gedaan".

- Ten lange leste brengt de toercommissie het meest heuglijke nieuws van de avond: ten eerste kondigen zij versterking aan in de persoon van dhr. Douwstra. Tevens zal dit jaar een koppeltijdrit plaatsvinden op een nog nader te communiceren datum. De

laatste maal dat een evenement van dergelijke omvang en prestige door de USWV de Domrenner werd georganiseerd was in het memorabele jaar 2004.

Nadat de verslagen van de commissies zijn afgerond, wordt het 'Oud-Domrenner' topic ter sprake gebracht.

20:31 - Terwijl de HALV zich in het grijze gebied tussen de topics 'Oud-Domrenner' en het altijd verrassende 'WVTK' bevindt, betreedt ook dhr. Ridderbos de ruimte. Bij binnenkomst spreekt hij de nu al legendarische woorden: "waren jullie al begonnen?!".

Ook de pure-chocoladeorgie in de omgeving van dhr. Hentzen bereikt een hoogtepunt.

20:36 - Binnenkomst van dhr. Joustra en dhr. van der Kloor maakt dat HALV in extremis toch nog gezellig zal worden.

20:36-laaf - Tijdens de rondvraag komen de benzinekosten van het Ardennenkamp ter sprake. Dapper weten dhr. Scholma en dhr. Leeuwis de verbale aanvallen van - met name - dhr. Kagie en dhr. Kuipers te weerstaan. Echter, het lovenswaardig optreden van dhr. Scholma en dhr. Leeuwis ten spijt, het bestuur bleek onveranderlijk in hun standpunt in deze kwestie.

Hiernaast komt een nijpende opsplitsing binnen de wedstrijdsectie nog ter sprake.

Tot slot werd de HALV voortgezet met

een langdurige discussie aangaande de veiligheid op trainingen. Directe aanleiding hiervoor is de recente valpartij van dhr. Blom (zelf niet aanwezig op de HALV). Met name de onervarenheid van nieuwe leden en de verantwoordelijkheid van zij die wel ervaring hebben met de 'dynamiek van het peloton' zijn onderwerp van discussie. In het algemeen kan worden vastgesteld dat de verantwoordelijkheid voor een veilig verloop van om het even welke training gewaarborgd kan en moet worden door geschikte gedraging van de ervaren leden en een goede begeleiding van de onervaren leden.

Vervolgens sloot dhr. Kuipers de vergadering en begaf het gezelschap zich naar Café Ledig Erf alwaar het eerste drankje werd genuttigd op kosten van de USWV de Domrenner. Later die avond werd tot in de kleine uurtjes de HALV nog op informele wijze voortgezet in het uitgaansleven van Utrecht.

Advertentie:

Wil jij Utrecht beter leren kennen?

Meld je aan als bezorger en ontdek zo de mooiste plekjes van de Domstad!

De redactie is op zoek naar enthousiaste fietsers (m/v) die tegen een kleine vergoeding het Buitenblad willen rondbrengen.

Mail naar ***buitenblad@domrenner.nl***

Een Ode aan de Vismobiel

door Jasper Hentzen

Menig Domrennerlid merkt zelden wat van de koerskilometers die de rode pruttel maakt van de Fish-Family (niet zoals IKEA-Family met bijpassend rode pasje). De leden zonder licentie kunnen alleen de mooie verslagen van Pavis verslinden in de buitenbladen. Als je geen koersenstart dan was immers voorheen ook de Vismobiel niet aan orde voor je. Pavis houdt niet van doetjes en ontfermd zich hierdoor alleen over echte mannen en vrouwen die door weer en wind koersen.

Hier kwam met de Jan Janssen Classic gelukkig verandering in. Pavis is een beetje bijgebogen in zijn geloof en was zieltjes aan het winnen bij niet-licentiehouders. Deze wielrenners mogen alleen nog maar dromen over principes als volg-wagens en ploegleiders. Maar zoals alle mooie jongensdromen is het het mooiste als deze ook daadwerkelijk uitkomen.

Moe gestreden tegen de hellingen van de Posbank glinsterde (doffe lak kan nog steeds glinsteren als je tranen in je ogen hebt) een rood puntje van hoop bovenop de klim. De laatste meters werden naar boven gekropen om ons

te laven aan heerlijk koud water en bananen (zowel echte als gesuikerde Haribo varianten voor hun kleine Jasper). Het water deed iedereen goed, dit was veel beter dan die mierzoete troep die je van de organisatie krijgt. Dit water was met liefde in flessen gestopt en werd rijkelijk uitgedeeld. De laatste 50 kilometers leken wel om te vliegen hierna! Vandaar ook eens een bedankje vanuit de niet-licentiehouders tak van de vereniging. Het is hartverwarmend om te zien hoeveel dit echtpaar voor de vereniging overheeft. Uren stonden ze te wachten op een handjevol renners die vrij snel verder moesten met hun tocht. Ik vind het mooi om te zien dat ook de niet-licentiehouders af en toe op de vismobiel kunnen rekenen. Bedankt!

PS - Hans, 23 september is weer de tijdrif V-W-V. Neem aan dat ik als niet-licentiehouders gewoon weer van je slipstream gebruik mag maken?

Sport- & Orthopedische revalidatie

“Van Huis & Van 't Klooster”

- Fysiotherapie en manuele therapie
- Expertisecentrum knie & schouder
- Medisch testen en trainen

Catharijnesingel 82 Utrecht, tel. 030-2317551

CO VAN BEEK

Uw Fietsenonderdelenspecialist

100 m² Fietsonderdelen
Accessoires – Schoenen – Fiets
en Regenkleding

Abus – Agu – Comus – Conti
Cyclops – Lake – Shimano
Sram – Schwalbe – Terry

Springweg 16 – Utrecht
030 – 231 99 33

www.covanbeek.nl
www.bikepartsonline.nl
www.politiefiets.nl

Note van de Secretaris

door Jolien Janssen

De aanmeldingen blijven binnen stromen. We hebben er weer vier nieuwe leden erbij: Gooitzen Spijksma, Raymond Papenburg, Sjoerd van Everlo en Xander Berendsen.

Wij feliciteren...

Juni

06 Harbert Heins (1981)
08 Bouke Rooze (1982)
15 Lian Stouthard (1988)
26 Arthur van den Doelen (1981)
27 Peter Douwstra (1985)

Juli

03 Niels Snijders (1985)
05 Miguel Alvares (1982)
06 Myrte Pfeifer (1984)
08 Timothy Budd (1984)
09 Maïke Ouwerkerk (1982)
10 Mark van der Meijde (1973)
10 Ralph Meijer (1974)
10 Jan Willem Leeuwis (1979)
10 Jop van Rooij (1983)
13 Sjon van der Valk (1986)
20 Jasper Hentzen (1985)
22 Martin Diaz (1975)
24 Steyn de Haas (1987)
29 Stefan Blom (1982)

Quotes

heb je een quote? stuur 'm naar buitenblad@domrenner.nl

Harry de Beuker zit bij Rabies in de auto op weg naar Omloop der Peel, etappe 1, als Raaben zegt: *'ik ga tanken'*. Rabies doet zijn knipperlicht aan en rijdt de uitvoegstrook op. Daniël vraagt: *'waar dan?'*, omdat bij deze afslag alleen een parkeerplaats is (en dus geen tankstation!).

Na talloze redactiemailtjes met obscene teksten verzucht Sjaak: *'het lijkt wel alsof alle gesprekken waarin ik mijn penis ter sprake breng in het Buitenblad komen.'*

'De liefde van een vrouw gaat ook maar gewoon door de mond...'
Joris.

Bij vertrek na enige tijd rondhangen bij Olympos blijven enkele dames alsnog even stilstaan. Jasper H: *'Ja, als je zo lang staat te wachten wordt er vanzelf wel eentje ongesteld.'*

'Ik wilde 'm nog aanrijden om te zeggen: hé dude, er is voetbal.'
Daniël ziet een onbekende Domrenner in wieleroutfit fietsen vlak voor de wedstrijd Nederland-Roemenië.

'Er gaat niets boven een snelle piemel in je wiel.'
Penningmeesterlingo van Daniël.

'Dat staat stoer. Ik probeer ook zo te vallen, maar ik land steeds op mijn hoofd.'
Sjaak over het litteken op de elleboog van Joris.

Jolien vindt zichzelf heel wat: *'ik kan héél veel hebben.'*
Dus... heren? (Gaarne opstellen in rijen van 2.)

'Dikke piemels!!!!'
HdB ziet een wielergroepje met enkele oudere heren voorbij fietsen aan de start van de tijrit Amerongse Berg.

Oproep:

De Domrenner

Borrel

Dinsdag 29 Juli
plaats: Café Ledig Erf
tijd: 21:00 uur

Thema:

de schreeuw en je moeder

Aanwezigheid Gewenst

Dresscode: ***Casual***